

hende ud i Verden med en usikker Fornemmelse af, at Livet ikke er den Møje værd at trække Vejret, er skildret saa gripende, som om Forf. selv lige havde gennemlevet det samme, og dog med en Understrøm af mild Humor, som om Forf. var en gammel Bedstemoder, der kjendte alle sine Børnebørns Sorger og vidste, hvor dybt de gik.

Men „Agnete“ var dog endnu kun som et Barns yndefulde men farefri Leg ved Strandbredden, kun med lejlighedsvis Blik ud over det vide Hav, hvor Bølgerne gaa med anderledes Styrke og Storhed. Aage Vang havde ikke i Sinde altid at holde sig i smult Vande; hun satte strax Sejl til og styrede modig sin lille Baad udad — ud i Brændingen.

„I Brændingen“ betegner et stort Fremskridt i Aage Vangs Forfattervirksomhed. Ikke saa meget, fordi *Fortællemaaden* er friere og dygtigere — Forf. behøver f. Ex. ikke længer at tage sin Tilflugt til Dagbogsuddrag for at gjøre os klog paa sin Heltindes indre Liv — men *Indholdet* er langt rigere. Medens „Agnete“ kun havde én eneste velskildret Karakter, nemlig Agnete selv, rummer „I Brændingen“ trods sit ringe Omfang (280 Sider) en Rigdom af ypperlige Skikkelser. Prisen blandt dem alle tilkommer den lille forvoxne Emmy — det er her virkelig lykkedes Forf. at skildre et Menneske med en eneste Fejl saaledes, at man tror paa Skildringens Sandhed — men ogsaa Moderen, der venter en mildere Dom af Vorherre end af Menneskene, fordi han ved, hvad det vil sige at føre Hus for fem Munde med 700 Daler om Aaret, — Halvsøsteren, Ranka v. Plessen, med den geniale Orthografi, og adskillige andre er det nok værd at gjøre Bekjendtskab med. Hele Livet i og udenfor Hjemmet i den lille Provinsby er fortalt paa det fornøjeligste, — og hvilken Børneven kan vel modstaa de fortryllende Smaascener fra Skolen?

Højest naaer Fortællingen ved det unge Pars Spaseretur til Stevns Klint og den religiøse Krise i den unge Piges Sind. Der er Kraft og Sandhed i Fortællingen om Esthers Sjælevé, da det — netop som hun ret er bleven sig bevidst den Rigdom, hun ejer i sin Kjærlighedslykke — slaar ned i hende: du er den rige unge Mand, til hvem det Ord siges: „Sælg alt dit Gods og giv det til de fattige.“ Hun bøjer sig for Buddet, opgiver hele sin Rigdom — den Mand, hvis Hjærte hun ejer — og hun vinder *ikke* den kostelige Perle. Hvad er